

NATO'DAN ÇIKILMALI, ABD ÜSLERİ KAPATILMALIDIR

ANKA Ajansı'nın sorularına cevaplar.

TİP'in terör ve tedhiş konusundaki yaklaşımı...

Terörün kaynağı yapısaldir, sınıfsaldır. Burjuvazi emperyalizme bağımlı bu geri kapitalist düzeni ve kendi sınıfsal egemenliğini işçi ve emekçi kitlelere, tüm demokratik güçlere bir baskı ve terör rejimi uygulayarak sürdürebileceğini hesaplamaktadır. Büyük burjuvazinin işbirliği ettiği emperyalizm de aynı hesap ve uygulama içindedir. Büyük burjuvazi ve emperyalist odaklar belli açık ve örtülü örgütler aracılığı ile terör politikasını yürütmektedirler. Şiddet olaylarının kontrol altına alınabilmesi için bu örgütlere, onların baş sorumlularına kadar inebilmek gerekir. Bütün "üstüne yürümek" iddialarına rağmen hükümet bu odaklara el atamamaktadır, bu gücü kendinde bulamamaktadır. Ve işçi emekçi kitlelerin, ilerici, sol güçlerin demokratik mücadelesini reddettikçe, bu güçleri karşısına aldıkça CHP ve hükümeti bu gücü hiç bulamayacaklardır. Terörün kaynağı sınıfsal olduğu gibi onu alt edecek temel güç de sınıfsaldır.

TİP bu gerçeklere çok önceden, Haziran seçimleri öncesinden beri tekrar tekrar dikkati çekti, iktidar değişse de durumun kökten değişmeyeceğini belirtti.

TİP öteden beri demokrasinin korunup savunması ve geliştirilmesinde CHP ile iş ve güç birliğini savunur ve öngörür. Bu ilke hâlâ geçerli mi? Bu konuya bakış açınız...

İlke olarak hâlâ geçerlidir; birinci sorunuza verdiğim cevap demokratik güçler arasındaki iş ve eylem birliğinin zorunluluğunu ortaya koyuyor. Ne var ki, ilkelerin uygulanma olanakları somut koşullara göre değişir, CHP'nin takındığı ve sürdürdüğü tavır faşizme karşı iş ve güç birliği yollarını kapamaktadır, çünkü söz konusu olan, temel ortak noktalarda anlaşmaya dayanan ilkeli bir iş ve güç birliğidir, her hal ve şartta CHP'nin tek taraflı desteklenmesi değil.

Hükümetin son ekonomik kararları konusundaki görüşleriniz?

Hükümetin son ekonomik kararları Uluslararası Para Fonunun dayattığı ve büyük burjuvazinin de onayladığı kararlardır. "Biz önce ekonominin gereklerine göre kararlarımızı kendimiz aldık, sonra Para Fonu ile görüşmelere oturduk" demek bir şeyi değiştirmez, çünkü Para Fonu'nun istekleri çoktan beri açıklanmıştı, biliniyordu. Büyük sermayenin bazı şikâyetler ve istekler ileri sürmeleri, eleştiriler yapmaları da hükümetin ekonomik politikasından esas itibarıyla hoşnut oldukları doğrusunu değiştirmez.

Bir takım önlemlerle enflasyonun kontrol altına alınacağı, devalüasyonun olumsuz etkilerinin dar gelirliilerin geçimine yansımalarının önleneceği iddialarının geçer-

iliği kuşkuludur. Bir kez sözü edilen önlemler önce alınmalı sonra devalüasyona gidilmeliydi; ikincisi, devalüasyon ve enflasyonun işçi emekçi kitlelerin yaşamı üzerindeki olumsuz sonuçlarını kimi önlemlerle gidermek, yok etmek mümkün değildir.

“NATO’ya Hayır” kampanyasının amacı? ABD ile ilişkilerdeki son gelişmeler ve Ecevit’in çıkışını nasıl değerlendiriyorsunuz?

“Ulusal Bağımsızlık için NATO’ya Hayır Kampanyası”nın açılması ve yürütülmesi Merkez Yönetim Kurulumuzun 15 Ocak 1978 tarihli toplantısında kararlaştırıldı. Kampanya NATO’nun kuruluş günü olan 4 Nisan’dan başlayarak, ulusal bağımsızlık ve egemenliğin simgesi olan Büyük Millet Meclisi’nin açılış günü 23 Nisan’a kadar sürdürülecektir.

“Haysiyetli, kişiliği olan dış politika” ve “ulusal savunma kavramı”nın çok sözü edilen bu günlerde NATO olgusunu hatırlamakta ve hatırlatmakta yarar vardır. Türkiye NATO’da kaldığı sürece bu iki istek ve hedef de gerçekleşemez. Ecevit’in ABD ile ilişkiler konusunda yaptığı çıkışlar ve Amerika’nın aldığı, nötron bombasını üretme kararı konuyu daha güncel hale getirmiştir.

Ecevit çelişkili bir tutum içindedir. Bir yandan silahlı kuvvetlerin eğitim ve savaş araç, gereç ve silahları açısından tek bir dış kaynağa bağlı olmasını eleştirmekte, öte yandan ambargo kalkmıyor diye öfkelenmektedir. Oysa ambargo kalksa eski durum, yani donanım için ABD’ne bağımlı olma durumu sürecektir. ABD Kongresi “Savunma İşbirliği Anlaşması”nı onaylarsa Türkiye’deki Amerikan askeri üsleri ve dinlenme tesisleri yeni güvencelerle faaliyetlerini ve ekstrateritoryal ayrıcalıklarını sürdürecektir. Bu da “haysiyetli, kişiliği olan bir dış politika” ile bağdaşmaz; ulusal bağımsızlığımızı ise düpedüz ihlal eder.

ABD’nin nötron bombasını üretme kararı da Türkiye’yi doğrudan ve yakından ilgilendirir. ABD, bu bombanın Avrupa ülkelerinde, NATO üyesi devletlerde kullanılmak üzere hazırlandığını açıklamıştır. Kitle halinde imha aracı olan bu bombanın “temiz bomba” olarak sunulmak istenmesi insanlarla alay etmektir. Nötron bombasının yerel, sınırlı savaşlarda kullanılmak üzere ileri sürülmesi son derece tehlikelidir. Yerel, sınırlı savaşlarda bir kez nükleer silahlar kullanılmaya başlandı mı, nükleer dünya savaşına yol açılmış olur. Türkiye bu konu üzerinde önemle durmalı, nötron bombasının Türkiye’deki üslere yerleştirilmesine müsaade etmemelidir. Bundan da öte nötron bombasının irademiz dışında Türkiye toprakları üzerinde bulundurulmasının kesin olarak önlenmesi, ancak NATO’dan çıkılarak Amerikan üslerinin kapatılması ile mümkündür.

Yürüyüş, Sayı 156, 4 Nisan 1978